तामिमां पालयत्यख भरतः पृथिवीपतिः। धर्मकामार्घतत्वज्ञो नियकानुग्रहे रतः ॥ १०॥ नयज्ञो विनयज्ञश्च यस्मिन् सत्यं च संस्थितं । विक्रमी देशकालन्नो विनिगीषुर्जितेन्द्रियः ॥११॥ यस्य धर्मकृतोद्देशाद्वयमन्ये च साधवः। चरित वसुधां कृत्स्रां धर्माधर्मानवेत्तकाः ॥ १२॥ ग्रस्मिन् नृपतिशार्द्दले सततं धर्मवत्सले । पालयत्यखिलां भूमिं कस्य बुध्येत विग्रहः ॥ १३॥ ते वयं शासनात् तस्य चर्तः पृथिवीमिमां । धर्मातिक्रमिणां धर्म्यं कुर्मके दण्उधारणं ॥ १८॥ स बं विक्तिष्टधर्मी च पापकर्मी विगर्हितः। कामतत्त्रप्रधानश्च प्राकृतो वानरो यथा ॥ १५॥ वागुराभिश्च पाशैश्च कूटैश्च विविधेर्नराः । प्रतिच्छ्त्राश्च दृश्याश्च निघ्नित स्म बङ्गन् मृगान् ॥ १६॥ प्रधावितानविश्वस्तान् विश्वस्तानप्यविद्रुतान्। प्रसुप्तानप्रसुप्तांश्च प्रति मांसार्थिनो मृगान् ॥ १७॥ यात्ति राजर्षयश्चात्र मृगयां धर्मकोविदाः । लियाने न च दोषेण निघ्नतोऽपि मृगान् बक्नन् ॥ १६॥ तस्मात् वं निकृतो युद्धे मया वाणेन वानर् । त्र्रयुध्यन् प्रतियुध्यन् वा सीम्य शाखामृगो क्यसि ॥ ११॥